

Modlitby za mrtvě narozené děti a pastorační přístup k jejich rodinám

Předkládaný obřad počítá s bohoslužbou na jednom místě, zpravidla přímo u hrobu, liturgická barva je fialová. Má spíše rodinný charakter. Podle potřeby je možné doplnit tento obřad o vhodné zpěvy. Upřednostňuje se obřad spojený s bohoslužbou slova, mše s intencí za dítě a celou rodinu může být např. jako jedna z pravidelných farních bohoslužeb.

Uvedené modlitby je možné dát k dispozici rodičům i dalším věřícím, kteří prošli podobnou životní zkouškou, aby jim pomohly k uzdravení bolestné vzpomínky.

Někteří rodiče se možná nedočkali narození živého potomka opakovaně a o možnosti pohřbu a modlitby za něj se ani nedověděli. Je proto žádoucí hledat příležitosti, kdy je vhodné seznámit věřící s těmito možnostmi, např. v rámci přípravy snoubenců na manželství.

Učení církve o osudu mrtvě narozených dětí lze odvodit z jejího postoje k osudu nepokřtěných dětí, jak ho shrnuje Katechismus katolické církve, č. 1261:

„Co se týká dětí, které zemřely bez křtu, církev nemůže nic jiného než je svěřit Božímu milosrdenství, jak to také dělá při pohřebních obřadech za ně. Velké milosrdenství Boha, který „chce, aby se všichni lidé zachránili“ (1 Tim 2,4), a Ježíšova něha k dětem, která ho pohnula k zvolání: „Nechte děti přicházet ke mně, nebráňte jim“ (Mk 10,14), nám totiž dovolují doufat, že je nějaká cesta spásy pro děti, které zemřely bez křtu. Tím naléhavější je proto výzva církve nebránit dětem, aby přicházely ke Kristu prostřednictvím daru svatého křtu.“

Nemalý význam má zajisté touha rodičů po křtu jejich potomka, když zjistí, že čekají dítě. Duchovní správci je mohou k této touze povzbuzovat např. v rámci přípravy na manželství.

1. *Úvodní obřady*: oslovení, přivítání, modlitba (např. Pohřební obřady, (1999) s. 27, č. 7)

2. *Bohoslužba slova*: čtení z Písma (např. Job 1,21; Mdr 11,21-26; Žl 71,6 nebo jiné vhodné texty)

3. *Krátká promluva*

4. *Přímluvy* (např. Pohřební obřady, (1999) s. 33, č. 4) bez závěrečné orace)

5. Modlitba *Otče náš* s doxologií

6. *Závěrečná orace* (k výběru)

— Všemohoucí, věčný Bože, ty jsi Pánem nad životem a smrtí, k tobě přijde každý člověk. Svěřujeme ti toto dítě, které nemohlo spatřit světlo a krásu tohoto světa. Dej, ať mu září světlo věčné a ať zažívá nevýslovnou krásu v patření na tebe ve společenství tvých svatých, tam, kde ty žiješ a vládneš na věky věků. Amen.

— Všemohoucí Bože, Otče všech lidí, ty ze své lásky nevyklučuješ nikoho. Plni naděje a důvěry svěřujeme do tvé lásky i toto dítě, na které jsme se těšili, které se však do svého pozemského domova nemohlo narodit; ty však je přijmi do slávy domova nebeského. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

— Všemohoucí a milující Otče, tvůj Syn se z lásky k nám stal člověkem, přijal tělo a již v lůně své matky byl nazván požehnaným plodem. S důvěrou ti odevzdáváme toto dítě, které nemohlo dospět k plnosti této pozemské existence. Posilni naši víru, že dojde do plnosti slávy vzkříšení. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

— Svatý a lidi milující Bože, náš nebeský Otče, tvůj Syn Ježíš Kristus nám zjevil tvou lásku a vydal svůj život za nás za všechny. Do tvého nekonečného slitování svěřujeme i toto dítě, které jsi k sobě povolal dříve, než se mohlo narodit. Dej, ať se s ním všichni jednou shledáme ve tvém věčném království, kde ty žiješ a vládneš na věky věků. Amen.

7. *Závěrečné obřady*: požehnání a propuštění